Год. XIII. гр. Плѣвенъ, 27 януарий 1933 год. Брой 697.

СЕВЕРНО ЕХО

НЕЗАВИСИМЪ ВЕСТНИКЪ

Печатница „ИЗГРѢВЪ“. Телефонъ 55. | Редакторъ ПЕТКО ПАВ. ПОПОВЪ | Годишенъ абонаментъ 60 лева. Реклами по специална тарифа.

ПЛѢВЕНЪ И МОРСКИЯ СГОВОРЪ

По случай агитационната седмица на мѣстния клонъ на Б. М. С.

Въ душата на българина се е внедрила пагубната поговорка: „На дърво безъ коренъ не се качвай и водата гледай въ паница“. И, дванадесеть вѣка ние живѣемъ до три морета и Дунава, а не разбрахме, че и тѣ сж при насъ и ни предлагатъ своя най-ефтенъ пжть за стопански обмѣнъ и неизчерпаемитѣ си богатства. Ние направихме много малко на морето, а на Дунава — абсолютно нищо; ние тамъ нѣмаме никакви пжтнически кораби, влѣкачи, шлепове, лодки — нѣмаме нито единъ пристанищенъ понтонъ. Нашата нехайность отива до тамъ дори, че подъ чуждо влияние, едни отъ най-добритѣ ни сънародници говорятъ на чужди езици. О, неразумни юроде, поради что . . . Колчемъ пжти българинъ се е залавялъ за мореплаването, той е давалъ едни отъ най-добритѣ моряци: такива сж били въ въ турско време българскитѣ гемиджии по Дунава, такива сж моряцитѣ на търговското ни мореплаване, а военнитѣ ни моряци презъ войната 1912 год. спечелиха победи, съ каквито рѣдко морски народи могатъ се похвали.

Българскиятъ народенъ морски сговоръ се основа въ 1920 год. за да сближи българина съ плавателната вода и да му посочи правия пжть за сигурното му стопанско и културно закрепване и развиване. Неговитѣ пжтища сж още много криви и трънливи, но благодарение ценното съдействие на добри българи, той въ кратко време зарегистрира грамадни успѣхи: 1) „Преди осемь години въ цѣлото ни черноморско крайбрѣжие се говореше само чуждъ езикъ — днесъ дума отъ него не се чува и кръшна българска пѣсень и речь отгласятъ на пѣнливитѣ вълни. 2) Плуването, гребането и вѣтриходството бѣха опасни за младежьта — днесъ тѣ сж необходимость и хиляди младежи се обучаватъ въ плуване и гребане. 3) Морското лѣтуване на деца и възрастни бѣ химера — днесъ то е необходимость. 4) Преди десеть години нѣмаше и следа отъ морска книжовность; — до днесъ десятки хиляди списания, брошури, статии, позиви и пѣсни сж пръснати всрѣдъ народа. 5) Музеятъ на Морския сговоръ въ Варна е единственъ по рода си не само на Балканския полуостровъ, но и въ цѣлия близъкъ изтокъ. 6) Риболовството, въпрѣки голѣмитѣ пречки отъ отговорни за него фактори, тръгва въ единъ правиленъ и сигуренъ пжть. Рибарското училище въ Созополъ е гордость за страната ни. 7) Българскитѣ пристанища и мореплаване започватъ сжщо правилно да се развиватъ. 8) Презъ неговитѣ редове до сега сж минали надъ 50,000 добри възрастни българи. 9) Главното му управително тѣло е основало и ржководи шесть различни фонда все съ културно назначение. 10) Въ Варна е откритъ единствения въ Балканския полуостровъ аквариумъ. И още много други прояви и ползи, които подсказватъ на неговитѣ водачи, че Морския сговоръ върви по правъ пжть, абсолютно запазенъ и отъ най-малката сѣнка на партизанството.

Негови членове могатъ да бждатъ всички български поданици и членския вносъ е само 120 лева заедно съ абонамента на илюстровано списание „Морски сговоръ“, което излиза 10 пжти въ годината съ по 32 страници (голѣмъ размѣръ) всѣка книжка. То е най-интересното, най-добре списвано и едно отъ най-красивитѣ списания въ България.

Плѣвенъ е единъ отъ първитѣ ни културни центрове. Той е въ срѣдището на Дунавската равнина. Неговиятъ окржгъ е най-добре населенъ, най-културенъ и най-производителенъ. Той има всичкия интересъ: 1) Да се създаде и развива българското корабоплаване по Дунава. 2) Да се заговори тамъ български. 3) Да доосигури морелѣчението на своитѣ деца. 4) Да създаде плавателенъ басейнъ вжтре въ града, както сж направили други 3—4 града. 5) Да постави на добри начала и развие риболовството по Дунава. 6) Да уреди своето пристанище — Сомовитъ и въобще да работи за стопанското, здравословно и културно повдигане на населението отъ окржга си.

Следователно, нуждата отъ Морски сговоръ въ Плѣвенъ е наложителна и на плѣвенци се налага сериозно и съ желание да го подкрепятъ, защото „късно е да се пази виното, когато вижда дъното“.

Лейтенантъ Панчевъ.

Нашата община ще получи облекчения

Премахване на ежемесечнитѣ запори

Отъ понедѣлникъ въ Народното събрание се разглежда новия законопроектъ за облекчение положението на общинитѣ, което отъ день на день все повече се влошава. Въ Народното събрание се изнесе, че само Варна и Плѣвенъ иматъ надъ 80 милиона лева задължения, а всички общини въ страната дължатъ къмъ държавата, популярнитѣ банки и др. повече отъ 800 милиона лева.

Новиятъ законопроектъ предвижда доста голѣми облекчения и за нашата община, която е една отъ инициаторкитѣ за създаването на закона.

Една часть отъ задължениятa ще бждатъ поети отъ държавата и по този начинъ ще се премахнатъ понататъшнитѣ запори, които почти ежемесечно държавата правѣше надъ общинскитѣ финансии.

Протестирани полици въ Плѣвенъ презъ миналата година

Една сравнителна таблица

Презъ изтеклата година въ нотарията при тукашния окржженъ сждъ сж били протестирани 7816 полици на обща сума 54,486,367 лв. По месеци протестиранитѣ полици се редятъ така: презъ м. януарий сж протестирани 511 полици на сума 4,459,398 лв., презъ февруарий 350 полици на сума 3,204,700 лв., презъ мартъ 396 за 2,774,154 лв., презъ априлъ 502 за 3,611,929 лв., презъ май 611 за 5,127,446 лв., презъ юний 410 за 4 816,269 лв., презъ юлий 414 за 3,354,525 лв., презъ августъ 981 за 5,092,643 лв., презъ септемврий 921 за 5 545,500 лв., презъ октомврий 1275 за 3,841,800 лв., презъ ноемврий 867 за 8,640,000 лв. и презъ декемврий 778 полици на сума 4,018,000 лв.

Презъ 1931 год. сж били протестирани 8,838 полици на сума 68,009,508 лв. Най много полици сж били протестирани презъ м. септемврий (1408) и октомврий (1146). Презъ м. септемврий общата сума на протестиранитѣ полици възлиза на 6,168,600 лв., а презъ октомврий на 8,239,000 лв.

Полици съ голѣми плащания, обаче, сж били протестирани презъ м. ноемврий. Броятъ на полицитѣ е 681 на обща сума 9,625,000 лв.

Новата „обединена“ земледѣлска дружба въ Плѣвенъ

Въ недѣля се състояха пакъ две събрания

Както съобщихме, постоянното присжтствие на земледѣлския съюзъ „Врабча“ 1 бѣше наредилъ съществующитѣ въ Плѣвенъ две земледѣлски дружби да се обединятъ. Въ горната смисъль бѣха отправени отъ п. п. и писма до водачитѣ на двете групи г. г. Георги Червенковъ и Ст. Забуновъ.

Въ прѣкитова, въ недѣля двете градски дружби имаха поотдѣлно събрания, въ които се занимака съ организационни въпроси.

Групата около Забуновъ—Качармазовъ бѣше обявила събранието за „обединително“. Споредъ сведения отъ нейнъ източникъ, на събранието сж присжтствували 243 редовни членове.

Следъ прокламиране на обединението за настоятелство на „обединената“ дружба сж били избрани: Ст. Забуновъ, Коста Тодоровъ, Никола Хинковъ, Недѣлко Дафиновъ, Никола Пенчевъ, Д. Евстатиевъ, Коста Бакърджиевъ, Георги Качармазовъ, М. Илиевъ, В. Бочевъ, Н. Пешевъ, Хр. Гайдаровъ, В. Атанасовъ, Шириловъ и И. Николовъ. Настоятелството се е конституирало въ съставъ: председатель Ст. Я. Забуновъ, подпредседатель Н. Дафиновъ, секретарь Н. Пенчевъ и касиеръ К. Бакърджиевъ.

Тежко нараненъ при партизански споръ

Наранителитѣ задържани

Онзи день при споръ по въпроси отъ партизански характеръ Трифонъ Ганевъ, Петъръ Ил. Табашки и Димитъръ Г. Мечковъ отъ с. Сгалево, плѣвенско, набили съ тояги съселянина си Василъ Ив. Коновъ, 29 годишенъ. Тежко раненъ Коновъ е докаранъ на лѣчение въ тукашната държавна болница. Положението му вдъхва опасность за живота.

Резултатитѣ отъ контролата на млѣчнитѣ крави

Въ ловчанско е достигната най-голѣма млѣчность

Споредъ контролата, която се води отъ известно време въ Плѣвенската земледѣлска катедра, млѣчностьта на кравитѣ въ говедовъдниитѣ центрове на нашия окржгъ е както следва: въ Плѣвенска околия се добива срѣдна дневна млѣчность 6·900 кгр., а максимална 13·800 кгр.; въ Луковитска околия — срѣдна дневна 5·900 кгр., а максимална 11·900 кгр.; въ Ловчанска околия — срѣдна дневна 6 360 кгр. и 17·300 кгр. максимална; Никополска околия — срѣдна дневна 9·715 кгр. и 10·500 кгр. максимална.

Общиятъ брой на контролиранитѣ крави е 272 глави. Презъ тази година тѣхното число ще се удвои.

По кражбитѣ въ крушовската кооперация

Вчера следствието е било приключено

Вчера втория сждия-следователь е приключилъ следствието по кражбитѣ извършени въ крушовската коопер. „Трудъ“ презъ месецитѣ юний и августъ 1931 година.

Кражбитѣ сж били две — едната възлиза на 23,000 лева, а втората на 113,000 лева. Първата е била извършена отъ Андрей Герговъ, а втората отъ Гена Вълева и двамата отъ с. Крушовица.

Като тѣхни съучастници следователя е привлѣкалъ бившия касиеръ-дѣловодитель на кооперацията Ив. Илиевъ и бившия кметъ Ил. Хр. Митковъ.

На крадцитѣ се иска по 10 години строгъ тъмниченъ затворъ. Нѣкои отъ тѣхъ сж пуснати срещу гаранция.

Открити злоупотрѣбления въ кретската община

Секр.-бирникътъ ще бжде даденъ подъ сждъ

Тѣзи дни е била направена ревизия на касата на общината на с. Крета, никополско. Констатиранъ е дефицитъ въ размѣръ на 10,603 лева. Поискано е отстранението на секр.-бирника П. Ст. Бончевъ и даването му подъ сждъ.

МАЛЪКЪ ФЕЙЛЕТОНЪ

*

Телеграфнитѣ стълбове и стълбоветѣ на електрическото освѣтление сж въ остъръ споръ:

— Кои сж по-красиви?

Телеграфнитѣ стълбове поддържатъ, че тѣ служатъ отъ дълдълги години за разлепване на некролози и други по-дребни афишчета и по този начинъ се разхуб вяватъ и допринасятъ за разхубавяването на града.

Стълбоветѣ на електрическото освѣтление възразяватъ, че сж двойно по-красиви, защото голѣма часть отъ тѣхъ сж хубаво боядисани и върху хубавата имъ боя сж налепени твърде много афиши и некролози, даже и по-голѣми обяви и по този начинъ представляватъ незабравима гледка.

Спорътъ отдавна продължава. Вие на какво мнение сте по него?

*

Какъ е по-право да се каже: Плѣвенъ е *окржженъ* градъ, защото, като столица на северна България и като голѣмъ търговски и исторически градъ е обявенъ съ законъ за „окржженъ“, или Плѣвенъ е *о(б)кржженъ* градъ, защото благодарение на усилията, дейностьта на разнородни фактори и родната завистъ и глупость отъ една страна и бездействието, разногласието и безсилието на мѣстнитѣ фактори-голѣмци е „обкржженъ“ отъ всички страни съ желѣзопжтни линии.

Вие какво мислите по новия проектъ за административното дѣлене на царство България?

*

Какъ ще се изразимъ по-добре ако кажемъ:

— Треперенето на електрическото освѣтление по празднициитѣ ни подсѣща, че персонала при централата може да заслужи такова предизвикано отъ съответно мъмрене, или ако кажемъ:

— Треперенето на електрическото освѣтление ни подсѣща, че персонала при централа се е разтреперелъ отъ ставащитѣ уволнения, та треперянето личи и въ самото освѣтление.

Впрочемъ, какво мислите за многомесечния „отпускъ“ наложенъ на електроинженера на централата съ цель за „ревизия“.

*

Едно време сж казвали:

— Лозето не иска молитва, а мотика. Сега може ли да се каже?

— Водоснабдяването не иска увѣрения и статии, а — работа!

Или пъкъ трѣбва да се каже:

— До като водоснабдяването разлѣе обилно вода изъ Плѣвенъ, много мастило и статии ще се „излѣятъ“ изъ колонитѣ на плѣвенскитѣ вестници по водоснабдяването за утоляване изжадителитѣ плѣвенци.

Бихте ли казали какво си мислите по увѣренията, направени отъ „високо мѣсто“ че — „Водоснабдителната кооперация не е престанала да сжществува“!

Бор.

Учредяване на национални работнически синдикати

Тревогата всрѣдъ комуниститѣ

Група работници, числящи се къмъ мѣстната организация на Демократически сговоръ (проф. Ал. Цанковъ) сж взели инициативата да основатъ въ Плѣвенъ клонъ отъ националнитѣ работнически синдикати.

Учредителното събрание ще бжде свикано презъ идущата седмица. Прави впечатление тревогата, която е обхванала тукашнитѣ комунисти. Ликвидаторската котерия прави отчаяни усилия да задържи работничеството, което масово я напуща.

Дѣлото д-ръ Ив. Бешковъ—в. „Земледѣлска борба“

Вмѣсто обвиняемия, тъжителтъ осжденъ

Неотдавна въ единъ отъ броеветѣ на мѣстния земледѣлски вестникъ „Земледѣлсза борба“ — органъ на Ал. Обовъ, бѣше писано, че народния представитель д-ръ Иванъ Бешкввъ билъ купилъ въ София апартаментъ, а напоследъкъ водилъ преговори да си купи и втори такъвъ. Въ сжщия вестникъ се твърдеше между другото, че д-ръ Бешковъ съ жена си получавали месечно отъ държавата надъ 20,000 лв. и др.

Бешковъ се счете за обиденъ и за да намали ефекта отъ писаното въ земледѣлския вестникъ, даде подъ сждъ отговорния му редакторъ Ан. Шоповъ — адвокатъ.

Дѣлото бѣше насрочено за вчера. Обвинителтъ д-ръ Бешковъ не се яви въ сжда поради което дѣлото бѣше прекратено. По искане на обвиняемата страна д-ръ Бешковъ бѣше осжденъ да заплати разноскитѣ по дѣлото.

Давайте рекламитѣ си въ „Северно Ехо“.

Атанасъ Илиевъ,

нашъ съгражданинъ, авторъ на пѣсеньта „Планино Пиринъ, Планино“. (Къмъ статията на втора страница).

Нова жертва на пиянството

Починалъ отъ препиване

Онзи день Гачо Въловъ 70 годишенъ, отъ с. Малка Желѣзна, тетевенско, отишълъ на гости на свои роднини въ с. Сопотъ, ловчанско.

Събралъ се съ стари приятели, дѣдо Гачо рекълъ да се поразвесели и до вечерьта се напилъ. Презъ нощьта му прилошало и на разсъмване той починалъ.

Самообесилъ се, защото му омръзнало да се кара

Отъ известно време Колю Ивановъ, 32 год., отъ с. Смочанъ, ловчанско, билъ въ лоши отношения съ домашнитѣ си. Отчаянъ отъ всѣки дневнитѣ разпри и караници за нѣкакъвъ си имотъ, онзи день, рано сутриньта, Ивановъ се самообесилъ.

ТИТАНИТѢ НА НЕБЕТО ВЪ МОДЕРЕНЪ ТЕАТЪРЪ ОТЪ ПОНЕДѢЛНИКЪ, 30 Т. М.

ЕДНА ВЕЛИЧЕСТВЕНА ПРОСЛАВА НА БЕЗГРАНИЧНИЯ ГЕРОИЗЪМЪ! — ТЪРЖЕСТВЕНЪ ХИМНЪ НА ВЕЛИКО ПРИЯТЕЛСТВО! — ВѢЧЕНЪ ПАМЕТНИКЪ НА ПРОНИКВАЩИЯ ВСЕ ПО-ДЪЛБОКО ВЪ ЗАГАДКИТѢ НА ПРИРОДАТА ЧОВѢШКИ ДУХЪ! — ЕПОПЕЯ НА МОГЪЩИЯ ПОЛЕТЪ НА СМѢЛИ АВИАТОРИ ВЪ БЕЗКРАЙНИТѢ НАДОБЛАЧНИ ПРОСТОРИ! — ВНУШИТЕЛНА КАРТИНА НА ЛЕТЯЩАТА ВЪ ПЖТЯ НА ПРОГРЕСА ТЕХНИКА! — ЗРѢЛИЩЕ И ДРАМА! — НѢМО ВЪЗХИЩЕНИЕ И СЪЛЗИ! — ГРАНДИОЗНО ШЕСТВИЕ НА СТОТИЦИ БОЙНИ АЕРОПЛАНИ, СТОТИЦИ ЕРОНЕНОСЦИ И ТРИ ГИГАНТСКИ ДЕРИЖАБЛИ.

СУПЕРПРОДУКЦИЯ НА МЕТРО-ГОЛДУИНЪ-МАЙЕРЪ ТИТАНИТѢ НА НЕБЕТО

Изпълненъ дългъ

Въ последнитѣ дни вестницитѣ съобщихѫ, че нашето запасно воинство е направило обширно изложение на първия министъръ г. Мушановъ върху днешното положение на държавния животъ, като е обърнало вниманието му върху найважнитѣ моменти отъ дефектитѣ въ управлението и моли да се вематъ съответнитѣ мѣрки за оправянето имъ.

Нашето воинство, което найчувствително е преживѣло и преживява болкитѣ на народа, не е могло да гледа съ спокойствие и индиферентно да се рушатъ устоитѣ на държавата, може би тъкмо отъ ония, които сѫ призвани да ги пазятъ и поддържатъ. Будната му съвесть и патриотично чувство сѫ били дълбоко засегнати, и то се е видѣло въ необходимость да изпълни единъ свещенъ дългъ къмъ отечеството съ своята постѫпка. Изложението, обективно и документирано, не е могло, разбира се, да бѫде отхвърлено отъ г. министъра; но то не му се е понравило тъкмо въ ония точки, които засѣгатъ партизанската язва, която разяжда живота на държавата и представа най-голѣма опасность за нейното сѫществуване. На насъ не е никакъ чудно това отношение на г. министъра къмъ изложението. Защото тая негоза страна засѣга най-много г. Мушанова като водитель на партия, която си има сѫщитѣ прегрѣшения, и като отговоренъ министъръ на днешната управа. Всичкитѣ партии на блока, както изобщо партиитѣ, сѫ еднакво виновни и отговорни за днешното тежко положение на народа и държавата. Може ли да има по-голѣмо престѫпление отъ факта, че тѣ развратиха народа съ своитѣ демагогически проповѣди къмъ него да не плаща данъци, нито частни задължения, защото щѣли да бѫдатъ опростени. Има ли нѣщо по-осѫдително отъ това? Величината на това престѫпление е толкова голѣма, че единъ животъ е малко да го изкупи.

Запасното воинство, като прави постѫпки за подобрение на настоящето състояние на работитѣ, не можеше да не подчертае най-сѫществената причина на днешното безредие въ държавата — *партизанството*, отъ което произтичатъ всички злини. Партизанството поддържа и създава корупцията, то поддържа невежеството, престѫпностьта, обирничеството, взятничеството и всички злини, които сѫ върхлетѣли държавата и народа. Не единъ примѣръ може да се посочи, какъ партизански ограбватъ държавата и народа и оставатъ ненаказани. Не единъ примѣръ може да се преведе, какъ честни и добросъвестни служители се изхвърлятъ на улицата, за да се отвори пѫть на невежеството, на безчестието, на партизанството, за да се назначи нѣкой „свой“. Кой не знае днесъ, че не образованието, а партизанската принадлежность е цензътъ, за да се седне на държавната трапеза? Не се ли развращава съ това интелигентното поколѣние? На какво друго се дължатъ катастрофитѣ по желѣзницитѣ, дето се коси живота на гражданитѣ и се рушатъ благата на държавата, ако не на партизанството? Не се ли разтройва държавната организация съ допускането въ нея на некадърници и безчестници? Ами не се ли дължатъ и ежедневнитѣ убийства пакъ на партизанството и алчностьта за власть?

Не! Като наблюдаваме живота на държавата, не можемъ да не дойдемъ до страшното заключение, *че България не се управлява отъ българи. Не*, а отъ *партизани, отъ груби егоисти, отъ твърде дребнави личности*, потънали въ своя егоизъмъ, щото далечъ стоятъ отъ прозвището „*обществени дейци*“. Прави ли г. Мушановъ изключение отъ тѣхъ? Неговитѣ дѣла не даватъ доказателство за това. Разрешението на пораношната криза, па и на последната, никакъ не говори въ негова полза.

Партизанството е най-опасно и за демокрацията въ България. То ще я погуби. Ето защо ние апелираме къмъ всички партизани, които носятъ известни отговорности *да бѫдатъ преди всичко българи, да чувствуватъ и мислятъ като българи, не като партизани. Нека у тѣхъ затупти българско сърдце!* България иначе може да погине.

Ние апелираме ощо къмъ всички родолюбиви организации да последватъ примѣра на запасното воинство, та нека партизанитѣ управници да почувствуватъ по-осезателно кипежа на народното негодуване и да се сепнатъ отъ своята заблуда. Безнаказано не ще може да се играе съ сѫдбата на единъ народъ.

Ние дълбоко вѣрваме ощe, че постѫпката на запасното воинство, ако не даде резултати, нѣма и не трѣбва да бѫде първа и последна. Иначе тя би била само „гласъ въ пустиня“.

Д. Мирчевъ.

Дава се подъ наемъ кѫща масивна, горенъ етажъ, 3 (или 4) стаи, кухня въ центъра на града, ул. „Царь Симеонъ“ срещу кантората на Ив. Желѣзаровъ. Справка Стефанъ Ив. Мутафовъ.

Продава се въ центъра на града, около 400 кв. метра дворно мѣсто заедно съ два дюкяна съ галерии, бивша хлѣбопекарница „В. Търново“ и пристройки въ двора, находяще се на ул. „Царь Симеонъ“ № 6, срещу кантората на Ив. Желѣзаровъ.

Споразумение: домъ Стефанъ Ив. Мутафовъ.

Дава се подъ наемъ дюкянъ, съ маза и галерия, удобенъ за всичко, ул. „Царь Симеонъ“ № 6 срещу кантора Ив. Желѣзаровъ. Справка домъ Стефанъ Ив. Мутафовъ.

АКО ГРѢШИМЪ, ПОПРАВЕТЕ НИ!

*

Физиономията на нашитѣ политически партии е почти една и сѫща. Всички сѫ, така да се каже, отъ единъ долъ дренки. Въпрѣки хубавитѣ имъ програми повечето отъ партиитѣ служатъ като срѣдство за благоденствие и материално благополучие и то само на малцина.

Мнозинството да прощава. Въ повечето случаи нему е достатъчно гдето вика „ура“.

Въ опозиция ли е партията—нейнитѣ редици сѫ съвсемъ ореднѣли. Изъ партийния клубъ, ако има такъвъ, ще се срещнатъ само така наречениитѣ „крастави партизани“, които сѫ готови да мратъ за партийната си вѣра.

Въ тѣхъ надеждата никога не угасва. Тия „портъ-артуровци“ съставляватъ партийното бюро, грижатъ се за разрастването на партията, нѣкои даже и сѫ галантни — все съ смѣтка, разбира се!

— Партия е то! Все единъ день ще се файдосатъ!

Така до като единъ день народътъ рекълъ „Ха да видимъ и тѣзи“ и партията дошла на власть.

Изведнъжъ тя започва да набъбва. Редоветѣ ѝ стократно се увеличаватъ. Изваждатъ се стари партийни членски книжки и току вижъ, като изъ изневиделица изъ партията започва да се разпорежда нѣкой нахалъ и дърдорко — сѣкашъ е билъ партизанинъ отъ „Севастополското марабе“.

„Краставитѣ партизани“, кои отъ скромность, кои отъ желание да не „цепятъ“ партията, мълчеливо отстѫпятъ и нахалникътъ отива далечъ.

Следъ време вие ще го видите станалъ вече голѣмецъ — я депутатъ, я нѣкой висшъ чиновникъ, я открилъ бюро за бързи услуги (разбирай бюро за назначаване на чиновници, кметове и пр.), или пъкъ се е приютилъ въ антуража на нѣкой министъръ.

Така е, докато партията е на власть.

Падне ли, всичко се разбѣгва. Старитѣ партийни книжки се скриватъ отново за по-благоприятни времена.

Партията пакъ опустѣва и така наречениитѣ „крастави партизани“ отново заематъ старитѣ си постове. Съ усилия успѣватъ да съставятъ бюро.

Разбира се, познатия дърдорко и нахалъ вие нѣма да видите между тѣхъ.

Той отдавна вече е успѣлъ да се нареди и въ новата властвующа партия.

И така — безкрай!

Донъ Карлосъ.

Дава се подъ наемъ дюкянъ, удобенъ за писалище или бръснарница. Справка хотелъ „Сплендитъ“.

Четете „Северно Ехо“

Сръбска ли е пѣсеньта „Планино, Пиринъ Планино“

Авторътъ ѝ живѣе въ... Плѣвенъ

Въ дни, когато сръбски писатели и книжовници повдигатъ въпроса за културното сближение между България и Югославия и се подига идеята за „интегрална Югославия“, сѫ излѣзли редица сръбски издания и сборници, въ които найхубавитѣ народни български пѣсни сѫ **предадени като чисти сръбски произведения**. Плагиятството и фалшификацията съ чисто българската народна пѣсень сѫ дръзки, предизвикателни и нахални. Така, сръбскиятъ книжовникъ **Вукъ Кораджичъ** е издалъ сборникъ отъ „**Српски народни песми**“, въ който легендарната и проникнала въ всички народни кѫтове българска пѣсень —„Планино, Пиринъ планино“, е предадена като изобретение и продуктъ на сръбския националенъ духъ!... Нѣщо повече, систематически и преднамѣрено сръбското радио разнася изъ културния свѣтъ въ Европа пѣсеньта за Пиринъ планина като чиста сръбска пѣсень!

Въ защита на българската народна пѣсень и възстановяването на истината около тази прочута пѣсень (нейното авторство още не е известно) необходимо е едно кратко изложение и обяснение.

Пиринъ е най-прославената българска планина въ нашата народна пѣсень и заедно съ другитѣ наши балкани тя символизира българското национално единство. Мнозина ощe считатъ, че тази любима народна пѣсень, така майсторски изнасяна отъ българската голѣма пѣвица Хр. Морфова, е пѣсень на Язоровъ. Музикалниятъ критикъ г. Ив. Камбуровъ погрѣшно е схваналъ, че авторъ на пѣсеньта „Планино, Пиринъ, планино“ е недавна починалия нашъ фолклористъ Атанасъ Илиевъ отъ Стара Загора.

Авторътъ на пѣсеньта „Планино, Пиринъ, Планино“ е живъ: това е единъ скроменъ нашъ общественикъ, г. Атанасъ Илиевъ, живущъ въ гр. Плѣвенъ, бившъ дългогодишенъ народенъ учитель и директоръ на прогимназии въ Търновски окрѫгъ Сега той е притежатель на хотелъ „Сплендитъ“. Пѣсеньта е музицизирана отъ известния нашъ композиторъ г. Добри Христовъ. Г-нъ Ат. Илиевъ е писалъ тази пѣсень въ с. Мекишъ, търновско, кѫдето е билъ учитель и за пръвъ пѫть пѣсеньта е печатана въ детското списание „Звездица“ въ 1907 г., м. януарий — редакторъ Бѣловеждовъ, София, на което списание Илиевъ е билъ редовенъ сътрудникъ и печатилъ редица народни пѣсни и свои стихотворения. Сътрудникъ е билъ на сп. „Свѣтулка“ и „Теменуга“.

Атанасъ Илиевъ, ентусиазиранъ народенъ учитель, скроменъ книжовникъ и творецъ на българската народна пѣсень, е скритъ за музикалнитѣ и културни срѣди като авторъ на тази хубава и шумна пѣсень. И сега, когато сърбитѣ сѫ откраднали и присвояватъ като своя пѣсеньта за легендарния Пиринъ, нашъ дългъ, пъкъ и гордость, е да се покаже автора на пѣсеньта „Планино, Пиринъ, Планино“.

И другитѣ стихове и пѣсни на Ат. Илиевъ сѫ така сочни, бодри и жизнерадостни, като пѣсеньта за Пиринъ! Той възпѣва полето, жетвата, лѣтото, есеньта, зимата, пролѣтьта — обикнати отъ Ат. Илиевъ доколкото могатъ да послужатъ за интимно естетическо задоволяване. Стремленията и идеалитѣ, които породиха народната пѣсень, предадоха способностьта на възторжения народенъ учитель Ат. Илиевъ да потѫжва въ сладъкъ поетически сънь и блѣнъ. Разнообразие и оргиналность въ сюжетитѣ, индивидуалность и по-голѣма пъстрота въ образитѣ и епитетитѣ, голѣма картинность и виртуозность въ стиха — ето отличителнитѣ белези въ творчеството на автора на „Планино, Пиринъ, Планино“!

Отъ официално мѣсто — м-вото на народното просвѣщение, трѣбва да се вематъ енергични мѣрки въ защита на българската народна пѣсень, което ще бѫде и защита на българската култура.

П. Думановъ.

ТЪРСЕТЕ ПАПИРОСИТѢ
„ЕНИДЖЕ ВАРДАРЪ“
ПЪРВО и
„БЪЛГАРЧЕ“
ТРЕТО
въ луксозенъ амбалажъ.
За праздницитѣ специални хармани!

ЩО Е ВИТЪ!

ШУШОНИ и ГАЛОШИ
за млади и стари вие ще намѣрите
само при
„МАША“ -- Плѣвенъ
Телефонъ № 261.
Обувки „МАША“ елегантни, трайни, евтени.

Голѣмитѣ студове дойдоха
Всички знаятъ, че
Пернишкитѣ каменни въглища
сѫ най-доброкачественитѣ
винаги на складъ на едро и дребно
първо и второ качество;
дървени въглища
дърва суки и сурови граничови
на най-низки цени
ще намѣрите въ склада на АНГЕЛЪ В. СТОЙКОВЪ.
находящъ се на ул. „Борисова“ въ складоветѣ на Николай Войниковъ, съръ-пазаръ. Телефонъ 243.

По-случай внезапно заминаване
преостѫпва се добре уредена въ
центъра на града
СЛАДКАРНИЦА
Справка редакцията

БЕДНИЯТЪ СТУДЕНТЪ

разказъ отъ Жанета Готие

Понеже голѣмото богатство коете притежаваше ѝ позволяваше да живѣе както си иска, Елена Пакерсонъ, дъщеря на американскиятъ краль Жанъ Пакерсонъ, отбѣгваше да подръжава на своитѣ другарки въ тѣхната безгрижность. Спортътъ, дансинга, чайоветѣ и пробитѣ у шивачкитѣ не заемаха всичкото ѝ време и тъй като родителитѣ ѝ смѣтаха ощe за дълго да стоятъ въ Парижъ, тя реши да отбѣгва колкото се може повече и горнитѣ удоволствия, за да може да се отдаде напълно на своитѣ посещения всрѣдъ артистичниятъ свѣтъ.

Дълго време тя обикаляше Парижъ и неговитѣ предградия, докато най-после накупи толкова много артистични произведения, като статуи и разни рисунки, че преспокойно можеше да отвори единъ голѣмъ магазинъ. Но това скоро ѝ омръзна и Елена скѫса на пълно съ многобройнитѣ имитатори на Веронесъ, Рембрандъ и Микелъ Анжело Сега нея я привличаха ученитѣ хора и разсеянитѣ философи.

— Все пакъ, нѣма да имъ съмъ безразлична — мислѣше си тя. — Ако не съ друго, то поне съ паритѣ си ще имъ бѫда полезна.

Скоро, тя се бѣ запознала въ едно ателие на улица „Шампанъ“ съ единъ младъ и много обещаващъ студентъ — химикъ, който ѝ направи добро впечатление.

Съвсемъ случайно, Бернардъ Северенъ се намираше въ ателието на живописеца, неговъ добъръ приятель. Последниятъ го бѣше помолилъ да му услужи съ нѣщо, а именно — да му донесе отъ Швейцария, отдето младия човѣкъ се връщаше, нѣколко живописни пейсажи. Северенъ изпълнилъ порѫчката и ощe щомъ се завърна, побърза да я занесе въ ателието на своя приятель, кѫдето се срещна съ Елена. И понеже тя бѣше много хубава и елегантна, той остана захласнатъ въ нея.

Ето какъ се роди една любовь между единъ младъ човѣкъ, който не бѣше ощe завършилъ ученето си и една богата американка, която навсѣкѫде разправяше, че не може да търпи даже най-невинния флиртъ.

Отъ този моментъ именно Елена престана да се интересува отъ по-предишната си страсть: склупгурата и живописътьта. Сега тя навредъ говорѣше за разни химически реакции и анализи, нѣщо което очудваше вече родителитѣ ѝ.

Всѣки день следъ обѣдъ Елена и Бернардъ се срещаха. Следъ това следваше приятна разходка, която почти всѣкога продължаваше до вечерьта и презъ която Елена обсипваше съ въпроси своя „милъ“. Тя почна много да се интересува отъ химията и интереснитѣ опити.

Елена бѣше богата и можеше да се омѫжи винаги за богатъ човѣкъ. Тя силно желаеше щото нейния мѫжъ да е, или милиардеръ, или пъкъ нѣкой прочутъ човѣкъ. Може би, си казваше тя, като виждаше колко добре Северенъ владѣеше химията, Бернардъ ще стане нѣкой прочутъ и голѣмъ човѣкъ—нѣкой вторъ Едисонъ!

Младото момиче бѣше сигурно въ бѫдещето на Бернардъ и го смѣташе вече за свой годеникъ. Мислѣше даже да каже за това и на родителитѣ си. „Но понапредъ, си казваше тя, трѣбва да имъ го представя“.

Една вечерь, американскиятъ краль Пакерсонъ даваше вечеринка. Елена побърза да покани Бернардъ, за да го представи на майка си и баща си. Но за голѣмо нейно очудване, той категорично отказа:

— Азъ мразя посещенията, Елена — каза ѝ той — пъкъ и лошо танцувамъ... А колкото да водя разговоръ съ голѣми хора въ хубаво освѣтени салони, да ти кажа правото, това не ми приляга...

Разочорована отъ неуспѣха си, тя за втори пѫть се опита да го запознае съ родителитѣ си.

— спущай, милички, — му каза тя, — за въ понедѣлникъ сме ангажирали една ложа въ „Опера Комикъ“... Едното мѣсто е опредѣлено за тебъ. Ти знаешъ, че родителитѣ ми знаятъ за нашитѣ свиждания. Нали имъ бѣхъ казала за това вчера, само, че не имъ признахъ, че се срещаме всѣки день!... Тѣ ще сѫ много щастливи, ако дойдешъ и ще имъ бѫде приятно да се запознаешъ съ тѣхъ...

— Ти си много любезна, Елена, но съжелявамъ че не мога да дойда въ понедѣлникъ, имамъ важна и неотложима работа...

— Нѣма нищо тогава ще дойдешъ въ срѣда, нали?

— И въ срѣда съмъ заетъ, трѣбва да присѫтствувамъ на една научна сказка, а после трѣбва да отида въ университета. Та нали съмъ ощe студентъ?

— Е добре, ела нѣкога у дома да ми донесешъ нѣколко химически книги, за които съмъ казала на майка си, че ще ми ги доставишъ. Сигурно вечерь си свободенъ; понеже презъ деня си заетъ, въ такъвъ случай ела вечерь...

Той пакъ отказа и тя до нейде обидена си отиде.

Но защо Бернардъ отказваше? Отъ това зависеше бѫдещето му. Северенъ бѣше беденъ студентъ, а да се ожени за една богата американка, това бѣ за него цѣло щастие.

А Елена често си мислѣше: „Какво ли прави Бернардъ по цѣли нощи“. И на нея ѝ ставаше неприятно, много неприятно, при мисъльта, да не би той да има нѣкоя друга симпатия съ която да гулаяе презъ нощьта. Тя се закле, че ще узнае това.

И наистина, узна кѫде Северенъ прекарваше нощитѣ Това стана по следниятъ начинъ: ед на вечерь, семейството Пакерсонъ тръгна съ своя луксозенъ автомобилъ за едно кино, прочуто по своята елегантность съ служащи облечени въ хубави униформи, които бѣха много любезни съ посетителитѣ.

Служащиятъ, който имъ помогна да слѣзатъ отъ автомобила бѣше Бернардъ, облеченъ съ червена и стегната униформа съ златни копчета.

Насмалко Елена щеше да припадне, като позна Бернардъ, който като я подкрепи, учтиво ѝ прошепна:

— Разбрахте ли сега, госпожице Елена?

Да, това бѣше бедниятъ студентъ Бернардъ Северенъ, който за да може да продължи ученето, бѣше длъженъ, както и много други негови колеги, да работи презъ свободното време.

ОБВИНЕНИЯТА НА М-РЪ СТЕФАНОВЪ

Министърътъ на финансиитѣ, г. Стефановъ, въ Народното събрание обвини една цѣла редица предприятия въ това, че тѣ сж били укрили своитѣ истински доходи при облагането. Отъ своя страна засегнатитѣ предприятия дадоха „опровержения“ въ вестницитѣ. И отъ тѣзи словестни обяснения въ обществото остана впечатление, че се касае за едно домогване да се „очерни“ единъ режимъ, а въпросътъ съвсемъ не е отъ дребнитѣ и истината по него трѣбва да се узнае.

Предъ всички г. министра на финансиитѣ, върху когото така стръвно се нахвърлиха нѣкои вестници, дължи едно ново обяснение по този въпросъ, като изнесе предъ обществото всичкитѣ данни, съ които той разполага.

Не е тайна за никого, че у насъ, както е сложено облагането и разхвърлянето на данъцитѣ, много предприятия, преди отъ най-солиднитѣ, употрѣбяватъ всевъзможни хитрости да скриятъ отъ данъчната власть своитѣ истински доходи и да не изпълнятъ добросъвестно своето задължение къмъ държавната хазна.

Случаятъ, който г. министра е насочилъ съ нѣкои подобни предприятия, които сж плащали само 100 лв. годишенъ данъкъ, е скандаленъ.

Да не се изоставя този въпросъ, а да се изнесе истината по него се налага и за честьта на данъчната администрация, която бѣ обвинена отъ много вестници, че е причина на това положение. Нека да се даде възможность да се види дали данъчната власть е виновна, или пъкъ самитѣ предприятия сж заблудили органитѣ на тази власть и сж си послужили съ странични влияния за да я накаратъ да възприеме тѣхнитѣ сведения.

Отъ друга страна, държавата е длъжна да покаже, че тя третира еднакво всички данъкоплатци. Интересътъ, който възбудиха обвиненията на г. министра е твърде голѣмъ. Обществото посрещна съ симпатия усилията на единъ министъръ, който въ труднитѣ дни, които преживѣва държавата, желае да въведе една справедливость за всички данъкоплатци и да разбие убеждението, че държавата покровителствува силнитѣ икономически. Тази симпатия на обществото сжщо налага въпроса да не се изоставя.

Обществото е наклонно да повѣрва на отправенитѣ обвинения. И за това то черпи основание преди всичко отъ факта, че безъ да има нѣкакви данни, единъ официаленъ представитель на държавата, какъвто е министъра на финансиитѣ, не би отправилъ такива силни обвинения. Още по малко той не би ималъ смѣлостьта да съобщи имената на тѣзи предприятия въ Народното събрание, знаейки каква буря би предизвикалъ съ това.

Отъ друга страна, боязливитѣ и хитроскроенитѣ опровержения на засегнатитѣ предприятия ни даватъ сжщо основание да предполагаме, че при облагането имъ има нѣкаква тъмна страна, която тѣ криятъ отъ обществото и не смѣятъ да изнесатъ.

Защото, ако тѣзи всички засегнати предприятия бѣха така чисти, както тѣ искатъ да се представятъ, нѣмаше да се задоволятъ само съ тия непълни „опровержения“ отъ които друго нищо не се вижда освенъ това, че не дължатъ данъци, а щѣха да дадатъ подобри освѣтления по единствения въпросъ, който е мерода-венъ — какви данъци сж платили и дали тѣ съответствуватъ на тѣхнитѣ истински доходи.

Анг. С. Симеоновъ.

НА ФРОНТА НА ИСТИНАТА

ОБЩЕСТВОТО ТРѢБВА ДА ЗНАЕ!

Въ единъ отъ миналитѣ броеве на в. „Северно Ехо“ бѣше помѣстена статия подъ надсловъ *„Обществото иска да знае“*, въ което се запитваше отде единъ отъ сегашнитѣ народни представители притежава пари за да купува кжща за милионъ и да строи училища въ селата въ съдружие съ предприемачи.

Въ тая статия позналъ себе си народния представитель Василъ Мариновъ отъ Блъсничево, адвокатъ въ Плѣвенъ отъ нѣколко години. Сжщиятъ заведе срещу редактора на вестника Петко Поповъ наказателно дѣло за клевета, което при разглеждането му на 11 текущия месецъ биде прекратено. Защитници на Василъ Мариновъ бѣха адвокатитѣ: Георги Петровъ, който заяви въ сждебната зала, че не обича да защищава предварително изгубени каузи; Кучо Стояновъ, който заяви, че Василъ Мариновъ му давалъ за защита все дѣла съ пропаднала кауза, или такива по които предварително е взелъ възнаграждението; Коста Стефановъ и Добри Богдановъ. Желайки да омие себе си и своето име предъ обществото и партията си, че съ трудъ е купилъ за милионъ кжща и че не е въ съдружие съ предприемачи по постройка на училища въ селата, Василъ Мариновъ поиска чрезъ своитѣ адвокати редактора Поповъ да декларира, че писаното въ „Северно Ехо“ не се отнася до него. Редакторътъ, обаче, даде предъ сжда следния отговоръ: *незнамъ за кого се отнася писаното, но ако тжжителя пожелае, мога да посоча автора, за да каже той за кого се отнася.*

Вмѣсто да поискатъ да узнаятъ автора на въпросната статия, защитницитѣ на Василъ Мариновъ поискаха да се прекрати дѣлото. Недоволенъ, види се отъ това, Василъ Мариновъ ходилъ при протоколиста въ сжда и поискалъ да се напише протокола въ смисъль, *че Петко Поповъ е заявилъ предъ сжда, какво писаното не се отнасяло до Василъ Мариновъ*, на което протоколиста се възпротивилъ и ходилъ дори за тая цель да се допита до единъ отъ сждиитѣ на състава, който му казалъ: *„ще пишешъ само това, което си чулъ въ заседанието“.*

Василъ Мариновъ следъ това е ходилъ при редактора на „Плѣвенски Новини“ Ив. Бакаловъ и срещу известно възнаграждение поискалъ отъ сжщия да оповести въ вестника си сжщото — че писаното въ „Северно Ехо“ не се отнася за него. Ив. Бакаловъ, обаче, му отговорилъ, *че неможе да печата невѣрни работи, тъй като и той билъ въ залата при разглеждане па дѣлото и чулъ какво е отговорилъ редакторътъ на „Северно Ехо“.*

Стремейки се, обаче, да оправдае себе си Василъ Мариновъ е заблудилъ и редакцията на в. „Земледѣлска борба“ въ Плѣвенъ, който въ брой 10 отъ 18 т. м. като хроникира писаното изопачава истината въ смисълъ, *че писаното не се отнасяло до Василъ Мариновъ и че дори редактора Петко Поповъ поискалъ извинение.*

Излагаме до тука фактическата страна на цѣлата тая история, за да си направи плѣвенското общество само заключение за мерака на Василъ Мариновъ да оправдае себе си предъ хората и предъ своята съвесть

Точка.

Долоресъ.

Д-ръ Николай Ив. Коларовъ

се останови въ и града приема болни—сл. обѣдъ ул. „Главинкова“ № 10 (улицата задъ пощата)

1—5

Изгубена е на Ивановъ день — отъ църквата св. Тройца до паметника и отъ мавзолея презъ гр. градина по булеварда къмъ парка — една дамска позлатена гривна съ три розови камъчета, споменъ. Умовява се лицето, което я намѣрило да я предаде срещу прилично възнаграждение, на Величко п. Василевъ, членъ на окр. сждъ.

ХРОНИКА

Годежъ. — Приятно ни е да съобщимъ, че дъщерята на нашия съгражданинъ и приятель г. Александръ Д. Милковски — *Нини*, се е сгодила за г. *Печо Стойчевъ*. Нашитѣ най сърдечни честитки!

Окржжниятъ съветъ нѣма да се свика. — Съгласно закона, на 1 февруарий т. г. както плѣвенския, така и другитѣ окржжни съвети, трѣбва да бждатъ свикани на заседание. Министърътъ на вжтрешнитѣ работи г. Гиргиновъ е заявилъ, че съветитѣ нѣма да бждатъ свикани понеже нѣматъ законенъ съставъ.

Движението въ Плѣвенъ. — Спортдъ сведенията на статистическото бюро при общината, презъ миналата година въ Плѣвенъ сж били регистрирани 822 раждания, 979 смъртни случаи, 307 женитби и 17 развода. Презъ сжщата година въ града сж се преселили 441 човѣка, а сж се изселили 307. На 1 т. м. Плѣвенъ брои 30,550 жители.

Европейски и казанлъшки прежди пристигнаха най-голѣмъ изборъ цвѣтове за 1933 година шлагери: Мимоза, Иоана, Румба, Офелия, Биянка, Лола, Глория, Опора, Жулиета, Венера, Жана и др. Видѣхте ли ги при Константинъ Бояджиевъ, химическо боядисване.

Нова районна млѣкарница — По инициативата на червенобрѣжкия районенъ кооперативенъ съюзъ въ гр. Червенъ-Брѣгъ се откриза районна кооперативна млѣкарница, къмъ която ще членуватъ кооперациитѣ отъ селата Червенъ Брѣгъ, Рупци, Девенци, Чомаковци, Реселецъ и др.

Изъ общинската аптека. — Управителятъ на общинската аптека г. Хр. Василевъ е подалъ оставката си. За негозъ замѣстникъ е назначенъ г. Ил. Константиновъ отъ Плѣвенъ.

Най-новото,
най-хубавото,
най евтеното,
Кжде?
Само при „ДѢДО МРАЗЪ“.
„ДѢДО МРАЗЪ“ е радость за всички. Посетете го!

Земледѣлски курсъ. — Земледѣлската катедра е открила въ с. Горна Митрополия, плѣвенско, нѣколко дневенъ курсъ по земледѣлие и отраслитѣ му. Курсътъ се посещавалъ масово.

Изъ общинския съветъ. — По решение на плѣвенския общински съветъ на училищното настоятелство сж отпуснати на вѣчно ползуване 1600 декара земя въ мѣстностьта „Тръстара“.

Вие сте купували отъ много фурни хлѣбъ. Купете само за опитъ единъ хлѣбъ отъ „КОРОНА“ (срещу общината).

Разтуренъ съветъ. — Разтуренъ е по подаване на оставки общинския съветъ на с. Враца, ловчанско.

Годишно събрание. — Въ недѣля, 29 т. м., 9 часа сутриньта Дома на изкуствата и печата ще има общо годишно събрание. Ще се избере новъ управителенъ съветъ.

Щурецъ, хумористиченъ седмичникъ, излизащъ подъ редакцията на Райко Алексиевъ (Фра Дяволо), се продава въ всички будки изъ града. „Щурецъ“ излиза всѣка сжбота.

ХИМИЧЕСКО боядисване, чисти и глади платове и всѣкакви горни дрехи Константинъ Бояджиевъ.

Концертъ. — Недѣлка Симеонова, известната наша виолинъ-виртуозка която е пожънала голѣми успѣхи изъ цѣлия свѣтъ и напослѣдъкъ изъ цѣла южна и западна България, ще даде единственъ концертъ на 29 т. м., недѣля, въ 5 часа следъ обѣдъ въ салона на популярната банка.

Помилвания на затворници. — По случай рождение то на княгиня Мария Луиза отъ плѣвенския затворъ сж помилвани напълно 48 затворници.

Годежъ. — Сгодилъ се е директора на тукашния клонъ на народната банка г. д-ръ Г. Мараджиевъ за г-ца Дора Камбурова отъ Русе. Нашитѣ най-сърдечни честитки!

Театрални. — Отъ понедѣлникъ, 30 т. м., въ града ни ще гостува „Съюзния театъръ“ отъ София подъ директорството на Йорданъ Сейковъ. Въ състава на театъра влизатъ известнитѣ артисти: Щелянъ Поповъ, Добри Дундаровъ, Торъ Йордановъ, Ем. Попова, Ан. Божилова, П. Николаевъ, Ив. Бакаловъ и др. Ще бждатъ представени пиеситѣ: *„Боряна“* — драма отъ Йорданъ Йовковъ, *„Детето е кооперативно“* — комедия отъ Федоръ и „Златното сърдце“ — пиеса за всички.

ПРЕЖДА европейска и казанлъшка голѣмъ изборъ — нови цвѣтове пристигнаха при „ДѢДО МРАЗЪ“

Гостуване на търновския народенъ хоръ. — Въ сжбота и недѣля търновския народенъ хоръ „Царевецъ“ въ съставъ отъ 42 хористи и подъ диригенството на г. Илия Деневъ ще даде въ салона на дво „Съгласие“ два художествени концерта.

Хорътъ презъ дългогодишното си сжществуване е изнесълъ многобройни концерти въ Търново и други градове, кждето е пожъналъ отлични успѣхи и оставилъ неизличими впечатления съ своето художественно изпълнение на всички пѣсни, резултатъ на дългогодишенъ упоритъ трудъ и отлична дисциплина. Ще изнесе и въ града ни една добри подбрана програма на български и чуждестранни бележите композитори.

Купихте ли си сега отъ хлѣба съ новата мая на хлѣбопекарницата „КОРОНА“.

Благодарность. — Управлението на спортенъ клубъ „Победа“, изказва своята голѣма благодарность на всички участници въ клубното утро, дадено на 15 т. м., а така сжщо и на плѣвенското гражданство, което съ своето масово посещение подкрепи клуба морално и материално.

НАЙ-ДОБРОКАЧЕСТВЕНЪ хлѣбъ можете да си купите отъ хлѣбопекарница „КОРОНА“

Благодарность. — Отъ 23 години насамъ азъ и семейството ми сме най-редовни клиенти на обущарския магазинъ „Венеция“ на Илия Петковъ. Винаги сме били доволни отъ обущата купени отъ „Венеция, отличаващи се по своята изисканость и изработка.

Като най-старъ и редовенъ клиентъ г. Ил. Петковъ ми изработи и подари единъ чифтъ елегантни лачени обуща. Благодаря му сърдечно. *Георги Гошевъ* — Плѣвенъ.

„Северно Ехо“ е най-разпространениятъ вестникъ въ Плѣвенъ и окржга. Търговци, давайте рекламитѣ си въ него.

НИНИ АЛ. МИЛКОВСКА
и
ПЕЧО СТОЙЧЕВЪ
Плѣвенъ СГОДЕНИ Плѣвенъ

Г-ЦА ДОРА КАМБУРОВА
и
Д-РЪ Г. МАРАДЖИЕВЪ
Русе СГОДЕНИ Плѣвенъ

Атанасъ п. Изгоренковъ
адвокатъ
нѣма да приема на именния си день.

Германска мелена соль въ оригинални торби по 50 кила. Финно качество, идеално бѣла, чиста и не се вкаменява пристигна при
ЕЛИЯ ХАИМОВЪ — Плѣвенъ
ТЕЛЕФОНЪ № 189.

И следъ праздницитѣ въ склада за платове на ф-ка
НЕДЕВЪ & САРЖИВАНОВЪ
(срещу музея)
се продаватъ на много низки фабрични цени най-модерни кангарни, цвѣтни и черни англійски типъ, спортни балтонни и полушубни платове за предстоящия сезонъ.
Одеала, килими и килимчета.
Не пропускайте да използувате удобния случай.

250 лв. Кубикъ дърва **250 лв.**
Поради заминаване войникъ продавамъ на изключителни цени **сухи джбови дърва нарѣзани 250 лв. кубика** въ склада срещу **протестанската църква,** бившъ дъскарски складъ на Ст. Мутафовъ. 2—3

Опредѣление № 4380. Плѣвенския окржженъ сждъ въ разпоредително заседание на 21 октомврий 1931 год., въ съставъ: подпредседатель: Хр. Чалъковъ, членове: Гор. Велчевъ и Б. Константиновъ при секретаря Стефанъ Николовъ следъ като изслуша докладваното отъ чл. сжд. Б. Константиновъ и като взема предвидъ, че по гр. частно производ. № 520—931 год. сж изпълнени всички изискуеми отъ закона условия и че усиновяването ще бжде полезно за усиновяемия, то на основание чл. 37 отъ закона за припознаване незаконороденитѣ деца и пр. сждътъ ОПРЕДѢЛИ: допуска усиновяването на Димитъръ Ивановъ Пенчевъ, родомъ отъ гр. Видинъ отъ Екатерана Пъшева Мецова отъ гр. Никополъ. На оригинала подписали: подпредседатель: Хр. Чалъковъ, членове: Г. Велчевъ и Б. Константиновъ, секретарь: Ст. Николовъ.

ВѢРНО: Председатель: Ив. Бакърджиевъ
Секретарь: Ст. Николовъ.

Държавна подвижда землед. катедра — Плѣвенъ
Комисия за наемане помещения за дър. учреждения

ОБЯВЛЕНИЕ

Комисията търси здание се минимумъ четири голѣми стаи, единъ селонъ за помѣстване музея или една по-голѣма стая, таванъ и маза за инвентарни предмети за помещение Плѣвенската земледѣлска катедра. Търси сжщо и яхъръ съ навесъ за превозното средства на сжщата.

Зданията могатъ да бждатъ заедно или по отдѣлно.

Предложенията се даватъ до катедрата въ седемъ дневонъ срокъ отъ деня на публикуване на настоящето.

Публикацията е за смѣтка на наемодавеца.

Гр. Плѣвенъ, 25 януарий януарий 1933 год.

ОТЪ КАТЕДРАТА.

ЕДИНЪ ФАКТЪ,
КОЙТО ОТЪ НИКОГО НЕ МОЖЕ ДА СЕ ОТРЕЧЕ Е, ЧЕ ЕДИНСТВЕНА ПЛЕТАЧНАТА ФАБРИКА
„СВ. НИКОЛА“
и следъ Коледа продължава да продава на неимовѣрно низки цени собственото си производство отъ най-финъ трикотажъ: жакети, дамски блузи, модерни рокли, комбинизони, детски дрехи, ескимосчета, цѣли костюми, кюлоти и всички видове трикотажни стоки.
КАЗАНЛЪШКИ И ЕВРОПЕЙСКИ ПРЕЖДИ
Голѣмъ изборъ на цвѣтове. Използувайте случая!

БЕЛЕЖКИ БЕЗЪ ПОЛИТИКА

Въ жертва на международната търговия

Поради пречкитѣ, които се правятъ на международната търговия, по свѣта ставатъ следнитѣ невѣроятни нѣща: въ Канада сж изгорени 2 мил. бушела пшеница. Въ Австралия сж убити и изгорени 800,000 здрави овце. Въ Мексико съ помощьта на войската сж унищожени голѣми количества банани. Въ Египетъ сж изгорени 150,000 тона памукъ. Въ Бразилия презъ 1932 год. сж унищожени надъ 12 милиона торби кафе. Въ Британия, следъ богатъ ловъ, рибаритѣ сж изхвърлили въ морето около 500,000 херинги.

Човѣшкитѣ жертви на Англия презъ войната

Споредъ окончателнитѣ данни, презъ свѣтовната война сж паднали убити 1,051,264 англичани, а поради участие въ нея други 8,179,374 души сж изгубили изцѣло или отчасти своето здраве и работоспособность.

Хазартнитѣ игри въ Буда-Пеща

Напоследъкъ хазартнитѣ игри въ Буда-Пеща сж се извънредно много разпространили. За борба съ тѣхъ предстои създаването на специаленъ законъ, споредъ който всѣка жена заловена да играе бриджъ, ще се наказва съ тъмниченъ затворъ.

Наказанъ редакторъ

Главниятъ редакторъ на персийския вестникъ „Кушешъ“ билъ наказанъ неотдавна да измете улицата предъ дирекцията на полицията въ Техеранъ, загдето телеграфически поздравилъ бившия министъръ на Двора по случай уволнението му.

Най-голѣмиятъ метеоръ

Руската академия на наукитѣ е организирала втора научна експедиция, която ще замине въ източния Сибиръ съ цель да изследва най-голѣмиятъ метеоръ, който е падналъ на земята.

Касае се за метеора, падналъ на 30 юний 1908 г. въ пуста и ненаселена область въ Сибиръ. Въздушното течение, предизвикано отъ падането на метеора е било толкова силно, че на една повърхность отъ 15 кв. клм. всички гори сж полѣгнали като кибритени клечки. Сеизмографитѣ на европейскитѣ станции Виена, Мадритъ и др. сж отбелязали „земетресение въ северната часть на източния Сибиръ“.

Падналиятъ метеоръ е изровилъ въ земята единъ кратеръ отъ нѣколко километра въ диаметъръ. Силата на падането е била такава, че метеорътъ се е забилъ изцѣло въ земята.

Трудно може да си представи човѣкъ размѣра на катастрофата, която би произлѣзла при падането на подобенъ чудовищенъ метеоръ върху населено мѣсто. Парижъ, напр., би билъ буквално заличенъ отъ лицето на земята заедно съ цѣлото си население.

Приятелката на Бриянъ

Въ парижкия граждански сждъ ще се разгледа дѣлото, заведено отъ дългогодишната приятелка на Аристидъ Бриянъ, която иска да ѝ се признае право върху известна часть отъ наследството на покойния френски държавникъ.

Приятелката на Бриянъ, Жана Нуто, сега е на 72 години. Тя се запознала съ Брияна въ Сенъ-Назеръ още когато той билъ младъ адвокатъ. Заради него тя напуснала мжжа си, последвала го въ Парижъ и го поддържала въ най-труднитѣ моменти на живота му морално и материално.

Следъ 20 годишни връзки, съвмѣстниятъ животъ билъ прекратенъ и отношенията между двамата се изчерпвали въ една малка месечна пенсия, която Жана Нуто получавала по пощата.

Бриянъ не е споменалъ старата си приятелка въ своето завещание и състоянието му преминало върху неговия племенникъ. Сега Жана Нуто, бидейки останала безъ всѣкакви срѣдства за сжществувание, иска отъ сжда да ѝ присжди пожизнена рента.

Апаратъ, който предсказва земетресенията

Директорътъ на геофизическата лаборатория въ Сантъ-Яго е изобретилъ единъ апаратъ, който предсказва земетресенията най-малко 20 часа преди първия ударъ. Два такива апарати, инсталирани — единиятъ въ една пещера близо до Сантъ-Яго, а другиятъ — въ градъ Таласъ, който е много често жертва на земетресения, сж оправдали възлаганитѣ имъ надежди. Благодарение на „магнетографитѣ“ на проф. Наварето, на нѣколко пжти вече населението въ вулканическия поясъ е било предупреждавано своевременно за настжпващата катастрофа.

Вестницитѣ въ Прага

Въ столицата на Чехословашко излизатъ 1743 вестници и списания, отъ които 316 сж политически. Непериодически издания презъ 1932 година имало 5283

ЕВР. НАР. КООПЕР. Д-ВО
„АХАДУТЪ“
съобщава на всички работодатели и работници, че продава работнически осигурителни марки безъ всѣкакви формалности. 1-3

Хлѣбопекарница „КОРОНА“ приготовлява много доброкачественъ хлѣбъ.

Само единъ хлѣбъ
си купете отъ хлѣбопекарница
„КОРОНА“
(срещу общината)
кждето хлѣба се приготовлява съ известна МАЯ на Начо Начевъ — Русе, която дава възможность хлѣбътъ да бжде лесносмилаемъ и много доброкачественъ.

Кооп. печатница „Изгрѣвъ“
Плѣвенъ № 15

СИНДИКЪ ПО НЕСЪСТОЯТЕЛНОСТЬТА НА ЦОКО СИМЕОНОВЪ & СИНЪ — гр. ЧЕРВЕНЪ-БРѢГЪ

ОБЯВЛЕНИЕ

Подписаниятъ Рачо П. Правчански, адвокатъ въ гр. Червенъ Брѣгъ, синдикъ по несъстоятелностьта на Търг. Съб. Д-во Цоко Симеоновъ & Синъ — въ ликвидация въ гр. Червенъ Брѣгъ, на основание опредѣлението на Плѣв. Окр. Сждъ подъ № 90 отъ 16 януарий 1933 година държано по търг. дѣло № 24 отъ 1932 год. и чл. 759 отъ Т. З. обявявамъ на интересующитѣ се, че начиная отъ днесъ до 18 февруарий 1933 година 5 часа следъ обѣдъ въ бюрото ми въ гр. Червенъ Брѣгъ, ще продавамъ по доброволно съгласие следнитѣ недвижими имоти принадлежащи на несъстоятелнитѣ, а именно:

I. Имотъ на фирмата: а) въ Червенъ Брѣгъ:

1) двуетажна масивна кжща на маза, построена на 174 кв. м., първия етажъ състоящъ се отъ два дюкяна и кантора, а втория — отъ антре, вестибюлъ и петь стаи за живѣене; покрита съ марсилски цигли, съ електрическа инсталация; въ четири отъ стаитѣ има сетнни печки; килеръ, клозетъ, тераса и балконъ; въ двора сж построени навесъ 40 кв. м. и хамбаръ 70·5 кв. м. съ 5 отдѣления — съ незастроено дворно мѣсто 989 кв. м., парцела III отъ кв. 7 по плана на гр. Червенъ Брѣгъ при съседи: площадъ „Хр. Ботевъ“, Георги Тюрюлюмовъ, Иото Симеоновъ и Антонъ Петковъ, съ първоначална цена 250,000 лева; 2) два масивни дюкяна на маза, построени върху 78 кв. м. и въ двора 4 хамбара за храни, построени върху 96 кв. м. — надъ два отъ хамбаритѣ кошъ за царевица, съ дворно мѣсто 420 кв. м, парцелъ IV, кв. 33 по плана на гр. Червенъ Брѣгъ при съседи: шосе за гр. Луковитъ, площадъ, Д-ръ Черневъ и Иото Симеоновъ съ първоначална цена 100,000 лева; 3) по 1/4 — една четвъртъ идеална часть отъ: а) нива въ мѣстностьта „Сиракова мость“ отъ 7 декара при съседи: Дило Диловъ, Вълко Павловъ, Беновци, Динко Иотовъ, коларски пжть и държавно, върху която сж построени: три шопрона единъ до другъ покрити съ цигли и съ паянтови стени дължина 44 м. и широчина 8 метра служащи за цигларница; единъ шопронъ за машини четири фурни за печене на цигли; въ постройкитѣ е инсталиранъ локомобилъ система „Хоферъ Шранцъ“; две машини за пресоване на цигли и капаци, една мелачка за счупени цигли; единъ валцъ за месене на калъ и една трансмисия; б) нива въ мѣстностьта „Сиракова мость“ отъ 5 декара при съседи: Андро Начовъ, Стоянъ Тотевъ, пжть и Иорданъ Киновъ въ която сж построени две кжщи за живене на работницитѣ на цигларницата — едноетажни полумасивни покрити съ цигли, дължина 35 метра и широчина 5 метра; единъ яхъръ построенъ отъ тухли на единъ етажъ съ цигли; една кантора съ навѣстъ построена отъ тухли и покрита съ цигли и една фурна за печене на хлѣбъ полумасивна покрита съ цигли; в) нива въ мѣсностьта „Сиракова мость“ отъ около 5 декара при съседи: Велю Киновъ, Стойчо Стояновъ, пжть и Иото Симеоновъ; г) ливада съ бранище въ мѣстностьта „Селски лжкъ“ отъ 9·585 дек. при съседи: Георги Диловъ, шосе за Червенъ Брѣгъ, наследницитѣ на П. Колевъ, Кръстю Ниновъ и Марко Цоловъ; д) нива въ мѣстн. „Криволя“ отъ 6·5 декара при съседи: П. Аврамовъ, Петъръ Памуковъ и отъ две страни р. Панега и е) ливада въ мѣстн. „Селския лжкъ“ отъ 3·5 дек. при съседи: Дано Митовъ, Марко Цоловъ, Наковци и Георги Диловъ — ЦѢЛИЯ ИМОТЪ служащъ за нуждитѣ на цигларницата и съ първоначална оценка 30,000 лева; 4) градина въ гр. Червенъ Брѣгъ въ кв. 157 отъ 3·208 дек. при съседи: Иванъ Цаковъ, Ж. П. линия, шосе и Иото Симеоновъ, първоначална оценка 10,000 лева; 5) нива въ мѣстн. „Езерото“ отъ 50 дек. при съседи: Иото Симеоновъ, пжть отъ две страни и Дило Диловъ съ първоначална оценка 90,000 лева; 6) нива въ мѣстн. „Сиракова мостъ“ отъ 3 декара при съседи: р. Панега, Георги Тошевъ и Иото Симеонозъ, съ първоначална оценка 5,000 лева; 7) нива въ мѣстн. „Голежъ“ отъ 4·5 дек. при съседи: Дило Диловъ, Иото Симеоновъ и „Голежъ“, съ първоначална оценка 6,000 лева; 8) нива въ мѣстн. „Джиреда“ отъ 7 дек. при съседи: Вуто Местански, Георги Тошевъ и Христо Томовъ, съ първоначална оценка 7,000 лева; 9) Ливада въ мѣстн. „Долна биволица“ отъ 3·240 дек. при съседи: Дучевци, пжть и В. Начовъ, първоначална оценка 1,500 лева; 10) ливада въ мѣстн. „Бонджовица“ отъ 2·075 дек. при съседи: В. Къновъ, Правчански и Иото Симеоновъ, съ първоначална оценка 1,000 лева; 11) дворно мѣсто — парцела 12 кв. 60 въ гр. Червенъ Брѣгъ отъ 1,730 кв. м. при съседи: отъ три страни улици и Иото Симеоновъ, съ първоначална оценка 3,500 лева; 12) дворно мѣсто, парцелъ 8 кв. 60 отъ 970 кв. м, при съседи: улица, Иото Симеоновъ и собствено, съ първоначална оценка 1,940 лева; 13) дворно мѣсто, парц. 9. кв. 60 отъ 975 кв. м. при съседи: улица, Иото Симеоновъ, собствено и Стоянъ Павловъ, съ първон. оц. 1950 лв.; 14) дворно мѣсто, пар. IV кв. 60 отъ 1285 кв. м. при съседи: улица, Мито Иванчевъ и отъ две страни Иото Симеоновъ, съ първ. оц 2570 лева; 15) дворно мѣсто, парц. 15 кв. 69 отъ 900 кв. м. при съседи: отъ две страни улици, Иото Симеоновъ, Ангелъ Петровъ и Тано Ангеловъ, съ първ. оц. 1,800 лева; 16) дворно мѣсто, парц. 16 кв. 69 отъ 950 кв. м. при съседи: отъ две страни улици, Иото Симеоновъ, Ангелъ Петровъ и Тано Ангеловъ, съ първ. оц. 1,900 лева; 17) дворно мѣсто, парц. 8 кв. 128 отъ 630 кв. м. при съседи: отъ две страни улици, отъ двестрани Иото Симеоновъ, площадъ и Христо Иошовъ, съ първ. оцен- 5,000 лева; 18) дворно мѣсто, парц. 7 кв. 128 отъ 600 кв. м. при съседи: улица, Иото Симеоновъ и Тано Цанковъ, съ първ. оц. 3,000 лева; 19) С. и. половина отъ дворно мѣсто, парц. I кв. 26 въ мѣстн. „Краището“, цѣлата отъ 1870 кв. м. при съседи: Иото Симеоновъ, улица, Георги Атанасовъ, улица и Петъръ Коцевъ. съ първ. оц. 2,000 лева.

б) Имотъ на д-вото въ гр. София:

1) Една втора идеална часть отъ двуетажна кжща цѣлата на маза, всѣки етажъ отъ по три стаи и кухня и клозетъ, полумасивна, покрита съ цигли, електрическа инсталация, водна инсталация и канализация, построена върху 109 кв. м., а всичко застроено и незастроено дворно мѣсто отъ 489 кв. м., а така сжщо две малки кжщи въ дъното на двора — едната отъ две стаи и кухня, а другата отъ стая и кухня и килеръ, първата построена върху 50 кв. м., а втората върху 30 кв. к., находяща се на ул. „Мария Луиза“ № 137- гр. София при съседи: Найденъ Цвѣтковъ, бул. „Мария Луйза“, Мартиновъ и Илия Айръковъ, при първоначална оценка на тая половина 200,000 лева и 2) Две трети идеални части отъ парцели: V, VI, въ кв. 15, VI, II, III, VII, VIII, IX и X отъ кв. 16 въ землището на с. Обеля, софийско като една трета идеална часть отъ тѣхъ принадлежи на члена на фирмата — покойниятъ Цоко Симеоновъ, а другата трета — на члена отъ фирмата Симеонъ Ц. Симеоновъ, всички дворни мѣста отъ 5,895 кв. м. (тритѣхъ трети). Тѣзи дворни мѣста се намиратъ въ мѣстн. „Лозище“ — „Модерното преградие“, въ първоначална цена 15,000 лв.

в) Имотъ на д-вото въ района на гр. Луковитъ:

1) Бранище въ района на гр. Луковитъ въ мѣстн. „Осикова връхъ“ отъ около 30 дек. при съседи: Вуто Данчовъ, и др. съ първоначална оценка 15,000 лв;

II. Частни имоти на членоветѣ на д-вото:

а) На членката Иванка (Иошка) Ц. Симеонова. 1) Дворно мѣсто, пар. 1 кв. 3 отъ 900 кв. м. въ гр. Червенъ Брѣгъ при съседи: отъ две страни улици, Василъ П. Правчански и Иванъ Ефремовъ, първоначална оценка 10,000 лева; б) на члена на д-вото Симеонъ Ц. Симеоновъ: 1) Дворно мѣсто въ кв. 39 отъ 500 кв. м. при съседи: отъ две страни улици, и отъ две страни Иото Симеоновъ, първ. оц. 20,000 лв. 2) Дворно мѣсто въ кв. 39 отъ 400 кв. м. при съседи: улица, Симеонъ Димитровъ и отъ две страни Иото Симеоновъ, първ. оц. 16,000 лв. в) на членката на д-вото: Гергина Ц. Симеонова: 1) Дворно мѣсто, пар. 12 кв. 24 отъ 600 кв. м. въ гр. Червенъ Брѣгъ при съседи: отъ две страни улица и Иото Симеоновъ, първ. оценка 10,000 лв.; г) На членката д-вото Бонка Ц. Симеонова: 1) Дворно мѣсто. пар. I кв. 24 отъ 750 кв. м. въ гр. Червенъ Брѣгъ при съседи: Иото Симеоновъ, улица, площадъ и Герго Василевъ, първ. оценка 10,000 лв.

Желающитѣ да купятъ могатъ да се явятъ всѣки присжтственъ день и часъ, за да предложатъ цена, като внесатъ 10% залогъ върху първоначалната цена или, ако отсжтствуватъ отъ града, могатъ да сторятъ това писменно като придружатъ предложението си съ залога.

Продажбата за имота намиращъ се въ гр. София ще продължи и на 23, 24 и 25 февруарий въ гр. София въ дома на правницитѣ — хотела.

Наддадената цена за имота ще се удобрява отъ синдика и дѣловодителя. Копувачитѣ, за купенитѣ имоти, ще бждатъ снабдени съ нотариални актове за тѣхчата смѣтка незабавно следъ утвърждаване на продажбата отъ сжда.

гр. Червенъ Брѣгъ, 18 януарий 1933 год.

Синдикъ: Рачо П. Правчански.

Следъ коледа
голѣмо намаление ценитѣ на моднитѣ дамски МАНТА и мжжки БАЛТОНИ и ШУБИ
при магазинитѣ на
Б. Топкаровъ & Ив. Семковъ, О. О. д-во
ул. „Александровска“ № № 116 и 118.

ОКАЗИОНЪ поради изселване се продаватъ: 1) две масивни кжщи въ 800 кв. метра дворъ на ул. „Александровска“, близо до театъръ „Одеонъ“ — до Бочо Лачевъ. Едната—три стаи и кухня, другата — петь стаи и кухня. Изложение истокъ, югъ и западъ. Има ипотека 60,000 лв.; 2) една масивна двуетажна кжща отъ 3 стаи, фурна и два дюкяна и една паянтова отъ две стаи и кухня съ дворъ отъ 700 кв. метра съ изложение югъ и западъ, на две улици. близо до Тодоръ Зачевъ, чефте кафене,
Справка при Пенчо Батолски, адвокатъ — Плѣвенъ, телефонъ 158, или Дим. Ганевъ — адвокатъ, „Алабинска“ 37- телефонъ 52-53 — София. 1—4

Последната борба

Разказъ отъ Жакъ Водойе

Колко ужасно бѣше за него да забрави онова, което до вчера съставяше най важната часть отъ неговия животъ!

Валенция въ Испания е едно отъ най-поетичнитѣ мѣста, пълно съ цвѣтя. Тукъ розитѣ цъвтятъ въ всѣко време на годината. Ако не изъ полянитѣ презъ декемврий, то поне въ покрититѣ съ стъкло градини.

Владо бѣше тореадоръ, но прочутъ тореадоръ, който бѣ прострѣлъ на арената нѣколко раздразнени бикове въ локви отъ собствената имъ кръвь. Неговото пурпурно наметало много пжти бѣ опръсквано съ кръвьта на младитѣ бикове, а ржкоплѣсканията и възторзитѣ на хилядитѣ и хилядитѣ възбудени зрители дълго не стихваха.

Най-много успѣхи той бѣ пожналъ на аренитѣ въ Барцелона и Толедо. Но веднажъ въ Валенция презъ последното лѣто отнесе една отъ най-голѣмитѣ победи: уби единъ голѣмъ бикъ и спечели сърдцето на пламенната Миранда.

Миранда стоеше въ една отъ ложитѣ и се възхищаваше отъ него, като усърдно му ржкоплѣскаше съ своитѣ малки, нѣжни ржце.

Владо повдигна глава, забеляза тази малка, мургава женица, и въ очитѣ му изведнажъ се запечата ликътъ на грациозната красавица. Отъ тогава той нѣмаше нито за мигъ спокойствие. Скиташе се изъ Валенция като авантюристъ. Огромнитѣ хонорари, които получаваше, му позволяваха да се не грижи за нищо, и животътъ му течеше въ охолство.

Бѣше богатъ, но какво му струва богатството, когато нѣма щастие? Единъ день, обаче бѣ представенъ на Миранда, която веднага следъ това промѣни мнението си за тореадоритѣ. Та тѣ не сж такива герои, за каквито минаватъ! Този Владо приличаше на бръснарски работникъ. Говорѣше смѣшно, а при това и се мжчеше да се изразява и поетично.

Сънътъ на Миранда се разпръсна. Тя не обръщаше вече внимание на влюбенитѣ погледи, които и отправяше младиятъ тореадоръ.

А последниятъ навсѣкжде вървѣше съ нея. По баловетѣ, въ нощнитѣ разходки, изъ градинитѣ и на плажа. Девойката не можеше да диша отъ него.

— Но азъ ви обичамъ, Миранда. Не съмъ тъй глупавъ, както вие ме мислите. И богатъ съмъ. По- богатъ съмъ и отъ вашитѣ родители. Единадесеть спечелени победи това значи нѣщо. Моето богатство се равнява на милионъ пезети. Нима това не е достатъчно, за да си свиемъ прилично гнѣздо?

Миранда равнодушно мълчеше.

— Но отговорете ми!

— Любезни мой, не ви обичамъ. Не ми се нравите...

Може би тя искаше пакъ да го види на арената, да ѝ блесне неговиятъ успѣхъ. И той се съгласи на своя единадесети бой съ бикове. И този бой се развои въ негова полза. Народътъ аплодираше тореадора като лудъ, Носѣха го на ржце. Само малката Миранда се усмихваше, а следъ боя взе братъ си подъ ржка и отиде у дома си.

На другия день той я срещна:

— Нима и това не ви е достатъчно? Мога да се оженя за която искамъ мома отъ Валенция.

— Та оженете се... Кой ви пречи? — отвърна Миранда.

— Но азъ васъ любя, мило дете. Тя избѣга.

За последенъ пжть, преди да уговори и тринайсетия си бой съ бикове, той срещна Миранда.

— Не ме ли обичате, Миранда?

— Не ви обичамъ.

— Тогава.. утре е тринадесетиятъ ми бой. Сбогомъ!

Девойката въздъхна. Изведнажъ нѣщо я разтресе.

— Не, недейте... Струва ми се, че започнахъ да ви обичамъ. Оставете този бой... Постояненъ сте, виждамъ, че имате и добро сърдце... Моля ви, дайте ми малко време да поразмисля. Откажете се отъ боя...

Но Владо, щастливъ като никога, избѣга отъ нея.

— Миранда ме обича.. Бикътъ трѣбва да загине!

Подписа договора.

Въ този день на арената имаше много свѣтъ. И Миранда не бѣше останала назадъ. Облечена бѣше съ бѣло, като жрица, но бѣше бледна като смърть. Братъ ѝ едва я подкрепяше.

— Болна си, а отивашъ на бой съ бикове. Не разбирамъ това, — мърморѣше братътъ.

— Остави ме, Фернандо. . . Това ще ме развлече. . .

Публиката бѣше изпълнила и последното мѣсто. Най после на арената се показа бикътъ. Той вървѣше тихо. Излѣзе и тореадорътъ. Разнесоха се силни ржкоплескания и викове. Само Миранда бѣше смъртно блѣда.

Тореадорътъ замахна съ червеният си плащъ. Бикътъ подскочи, затича се, следъ това раздразненъ започна да се мѣта на всички страни. Тореадорътъ постоянно му поднасяше предъ мощната червения плащъ. Това тъй подлуди бика, че той побѣснѣ и тичаше подиръ тореадора като провидение.

Последниятъ едва се изплъзваше отъ него и едновременно му забиваше остри стрели въ месото на шията.

И внезапно, до самия зидъ на арената, притиснатиятъ тореадоръ се готвѣше да забие меча си въ сърдцето на бика, когато животното съ силенъ скокъ връхлетѣ върху него и заби рогата си въ корема му.

Нито викъ, нито охкане, нито ревъ. Главата на тореадора увисна, а ржцетѣ му се отпуснаха безжизнени.

А бикътъ изрева вмѣсто него, сѣкашъ искаше да каже:

— Тази победа е моя!

Само горе въ една отъ ложитѣ се чу писъкъ. Миранда падна въ несвѣсть.